NORAKSTS
Lieta Nr. C11**1040**13
C-0**255**-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2014. gada 16. oktobrī
Cēsu rajona tiesa:
tiesnese D. Ročāne
ar tiesas sēdes sekretāri R. Verdenfēlu,
piedaloties prasītājas maksātnespējīgās SIA /Nosaukums/ administratora Edvīna Kraukļa pilnvarotam pārstāvim /pers. A/, atbildētājai /pers. B/, atbildētājas /pers. B/ mutiski pilnvarotam pārstāvim /pers. C/, atbildētājam /pers. D/,
2014. gada 2. oktobrī atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu **maksātnespējīgās SIA /Nosaukums/ administratora Edvīna Kraukļa prasībā pret /pers. D/ un /pers. B/ par tiesību atzīšanu saņemt apmierinājumu no laulātā mantas daļas un piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu**.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Tiesā 2013. gada 14. novembrī saņemts prasītājas maksātnespējīgās SIA /Nosaukums/ (turpmāk-MSIA /Nosaukums/) administratora Edvīna Kraukļa prasības pieteikums pret atbildētājiem /pers. D/ un /pers. B/ par tiesību atzīšanu saņemt apmierinājumu no laulātā mantas daļas un piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Cēsu rajona tiesas 2010. gada 14. decembra spriedumu lietā Nr. C1122710 pasludināts SIA /Nosaukums/ juridiskās personas maksātnespējas process. Ar Cēsu rajona tiesas 2010. gada 25. oktobra lēmumu lietā Nr. C1122710 Edvīns Krauklis iecelts par MSIA /Nosaukums/ maksātnespējas procesa administratoru.

2012. gada 7. februārī administrators Cēsu rajona tiesā cēlis prasību par zaudējumu 29 788 Ls apmērā piedziņu no MSIA /Nosaukums/ bijušā dalībnieka un valdes locekļa /pers. D/, vienlaikus lūdzot tiesu prasību nodrošināt. Ar Cēsu rajona tiesas 2012. gada 12. februāra lēmumu apmierināts pieteikums par prasības nodrošināšanu, apķīlājot tos maksājumus, kuri atbildētājam pienākas no trešajām personām, tai skaitā, naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās, kā arī apķīlājot atbildētājam piederošo kustamo mantu un skaidru naudu. Ar minēto lēmumu administrators vērsies pie zvērinātas tiesu izpildītājas Zanes Filatovas, no kuras saņēmis atbildi, ka, pārbaudot atbildētāja ienākumus, kontus kredītiestādes un kustamo mantu, konstatēts, ka konkrētajā lietā prasības nodrošināšana nav iespējama.

Ar Cēsu rajona tiesas 2012. gada 6. septembra spriedumu lielā Nr. C11057212 nospriests prasību apmierināt pilnībā, piedzenot no atbildētāja /pers. D/ par labu prasītājai zaudējumus 29 788 Ls apmērā, nosakot prasītājas tiesības saņemt par laiku līdz sprieduma izpildei sešus procentus no simta gadā un nosakot atbildētājam /pers. D/ desmit dienu termiņu labprātīgai sprieduma izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Spriedumā konstatēts, ka zaudējumi radušies atbildētāja /pers. D/ prettiesiskas rīcības rezultātā, kad atbildētājs arī ieņēmis SIA /Nosaukums/ valdes locekļa amatu. Spriedums no atbildētāja /pers. D/ puses nav labprātīgi izpildīts. Atbildētājam nav konstatējami ienākumi, kustamā manta, kā arī skaidra nauda un naudas līdzekļi kredītiestādēs. Pārbaudot zemesgrāmatā reģistrētos datus, konstatējams, ka atbildētājam arī nepieder nekustamie īpašumi.

1998. gada 20. martā atbildētājs /pers. D/ stājies laulībā ar atbildētāju /pers. B/. Uz atbildētājas /pers. B/ vārda reģistrēti šādi nekustamie īpašumi:
1) 2007. gada 26. jūnijā reģistrētas 2/3 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr. /numurs/, ierakstīts Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā ar Nr. /numurs/; 2) 2007. gada 22. februārī reģistrēts nekustamais īpašums - dzīvoklis Nr. 30, adrese: /adrese/, kadastra Nr. /numurs/, ierakstīts Drabešu pagasta zemesgrāmatas nodalījumā ar Nr. /numurs/; 3) 2013. gada 3. maijā reģistrēts nekustamais īpašums /Nosaukums/ (prasībā kļūdaini norādīts īpašuma nosaukums /Nosaukums/), /adrese/, kadastra Nr. /numurs/, ierakstīts Skujenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā ar Nr. /numurs/ (turpmāk kopā - Nekustamie īpašumi).

Nekustamie īpašumi iegādāti atbildētāju laulības laikā, zemesgrāmatā nav reģistrēta atzīme par to, ka nekustamie īpašumi ir atbildētājas /pers. B/ atsevišķā manta. Zemesgrāmatā nav reģistrēta atzīme, ka starp atbildētājiem ir noslēgts laulības līgums.

Atbildētājam /pers. D/ piederošās atsevišķās mantas nepietiek, lai izpildītu spriedumu, un spriedums nav izpildīts pilnībā. Ņemot vērā augstāk norādīto, prasītājai ir pamats vērst piedziņu uz atbildētāja /pers. D/ daļu laulāto kopmantā, tai skaitā, vēršot piedziņu uz nekustamajiem īpašumiem, kas zemesgrāmatā reģistrēti uz atbildētājas /pers. B/ vārda. Saskaņā ar spriedumu prasītājai ir mantiskas prasījuma tiesības 29 788 Ls apmērā pret atbildētāju /pers. D/, kas izriet no prasītājai nodarītajiem zaudējumiem. Līdz ar to prasītāja ir uzskatāma par atbildētāja /pers. D/ kreditoru.

Saskaņā ar Civillikuma 91. pantu tas, ka nekustamais īpašums ir viena laulātā atsevišķa manta, ierakstāms zemesgrāmatā. Attiecīgas atzīmes uz nekustamajiem īpašumiem zemesgrāmatās nav reģistrētas. Atbilstoši Civillikuma 98. pantam par saistībām, kas izriet no viena laulātā neatļautas darbības, atbild vispirms šis laulātais ar savu atsevišķo mantu, bet, ja tās nepietiek, - ar savu daļu laulāto kopīgajā mantā. Atbildētājam /pers. D/ nepietiek atsevišķas mantas un ienākumu, lai izpildītu spriedumu, ko apliecina zvērinātas tiesu izpildītājas izziņa par atbildētāja /pers. D/ naudas līdzekļu un kustamas mantas neesamību, kā arī zemesgrāmatā reģistrētie dati par atbildētājam /pers. D/ piederošu nekustamo īpašumu neesamību, līdz ar to piedziņa vēršama uz viņa daļu laulāto kopīgajā mantā, par kuru atzīstami nekustamie īpašumi.

Prasības pieteikums pamatots uz Maksātnespējas likuma 64. panta 3., 4., 6. punktu, Civillikuma 89., 91., 93., 98., 110., 927.pantu.

Prasītāja lūgusi atzīt tās tiesības saņemt apmierinājumu no atbildētāja /pers. D/, daļas laulāto kopīgajā mantā, tai skaitā, attiecībā uz nekustamajiem īpašumiem - 2/3 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs/, Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījums Nr./numurs/, uz nekustamo īpašumu - dzīvokli /adrese/, kadastra numurs /numurs/, Drabešu pagasta zemesgrāmatas nodalījums Nr./numurs/, nekustamo īpašumu - /adrese/, kadastra numurs /numurs/, Skujenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. 191, kuri reģistrēti zemesgrāmatā uz atbildētājas /pers. B/ vārda, kā arī vērst piedziņu 29 788 Ls apmērā uz 1/3 domājamo daļu no laulāto kopīgajā mantā ietilpstošajām 2/3 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs/, Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījums Nr./numurs/, 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma - dzīvokļa /adrese/, kadastra numurs /numurs/, Drabešu pagasta zemesgrāmatas nodalījums Nr. /numurs/, 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma - /adrese/, kadastra numurs /numurs/, ierakstīts Skujenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/, kas reģistrēti uz /pers. B/ vārda.

2014. gada 17. februārī tiesā no prasītāja saņemti prasības pieteikuma grozījumi. Tajos prasītājs norādījis, ka 2013. gada 9. decembrī LR Uzņēmumu

reģistrā ir reģistrēts laulības līgums par laulāto visas mantas šķirtību, kas noslēgts starp atbildētājiem /pers. D/ un /pers. B/, kā arī to, ka pirms laulības līguma reģistrēšanas zemesgrāmatā atbildētājai /pers. B/ ir palielinājies viena nekustamā īpašuma daļu skaits - attiecīgi arī atbildētāja /pers. D/ daļa laulāto kopīgajā mantā.

Saskaņā ar zemesgrāmatā reģistrētajiem datiem uz atbildētājas /pers. B/ vārda reģistrētajiem nekustamajiem īpašumiem:

1) /adrese/, kadastra numurs /numurs/;

2) dzīvokli /adrese/ kadastra numurs /numurs/;

3) /adrese/, kadastra numurs /numurs/,

nostiprināta atzīme: „Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā 09.12.2013. reģistrētas laulāto mantiskās attiecības ar reģistra numuru /numurs/ par visas mantas šķirtību starp laulātajiem. Laulātie: /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/. Pamats: 2013. gada 9. decembra Uzņēmumu reģistra paziņojumus Nr. 18-4/182596." (pielikums Nr. l, Nr. 2 un Nr. 3).

Prasītājs norādījis, ka, ņemot vērā to, ka nekustamie īpašumi zemesgrāmatā reģistrēti uz atbildētājas /pers. B/ vārda pirms laulības līguma par visas mantas šķirtību starp laulātajiem reģistrēšanas LR Uzņēmumu reģistrā, t.i., laikā, kad starp laulātajiem (atbildētājiem) pastāvēja laulāto likumiskās mantiskās attiecības - laulāto mantas kopība, kā arī to, ka minētais laulības līgums reģistrēts LR Uzņēmumu reģistrā uzreiz pēc Prasības pieteikuma iesniegšanas tiesā, viņam konkrētais laulības līgums nav saistošs.

Attiecībā uz laulāto likumiskām mantiskām attiecībām Civillikuma 110.panta otrajā daļā noteikts, ka laulāto mantas sadalīšana neatņem laulāto kreditoriem viņu tiesības. Trešo personu iegūtās tiesības paliek spēkā.

Regulējot laulāto līgumiskās mantiskās attiecības, Civillikuma 115.panta trešajā daļā noteikts, ka laulības līguma noteikumi, kas aprobežo trešo personu iegūtās tiesības uz laulāto mantu, šīs trešās personas nesaista.

Tiesu praksē atzīts, ka kreditori un trešās personas var realizēt savas tiesības uz piedziņu, neapstrīdot laulības līgumu, analoģiski kā tas ir mantas dāvinājuma gadījumā atbilstoši Civillikuma 1927. pantam, proti, no parādiem nevar atbrīvoties, dāvinot visu mantu. Kreditoriem ir tiesības sekot mantai un prasīt apmierinājumu no tās bez dāvinājuma līguma atcelšanas. Laulāto mantas sadalīšana neatņem laulāto kreditoriem viņu tiesības, arī trešo personu iegūtās tiesības paliek spēkā. Laulības līguma noteikumi, kas aprobežo trešo personu iegūtās tiesības uz laulāto mantu, nav saistošas trešajām personām. Kreditori un trešās personas var realizēt savas tiesības uz piedziņu, neapstrīdot laulības līgumu un neatkarīgi no laulības līguma noteikumiem, tas attiecināms arī uz dāvinājuma līgumiem.

Līdz ar to prasītājam ir tiesības vērst piedziņu uz atbildētāja /pers. D/ 1/2 domājamo daļu no nekustamajiem īpašumiem, kas zemesgrāmatā reģistrēti uz atbildētājas /pers. B/ vārda, un kas iegādāti laikā, kad starp atbildētājiem pastāvēja likumiskās mantiskās attiecības, proti, laulāto (atbildētāju) mantas kopība.

Prasības pieteikumā administrators ir lūdzis tiesu vērst piedziņu uz 1/3 domājamo daļu no laulāto (atbildētāju) kopīgajā mantā ietilpstošajām 2/3 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs/. Pēc Prasības pieteikuma iesniegšanas tiesā un pirms laulības līguma ierakstīšanas zemesgrāmatā papildus piederošajām 2/3 domājamām daļām no konkrētā nekustamā īpašuma uz atbildētājas /pers. B/ vārda zemesgrāmatā ir reģistrēta vēl 1/3 domājamā daļa no minētā nekustamā īpašuma, ko apliecina Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma 1178 II daļas 1. iedaļā 2013. gada 19. novembrī veiktais ieraksts Nr. 7.2. Uz šo brīdi atbildētājai /pers. B/ pieder viss minētais nekustamais īpašums.

Ievērojot to, ka konkrētais nekustamais īpašums reģistrēts uz atbildētājas /pers. B/ vārda pirms laulības līguma noslēgšanas, t.i.. brīdī, kad starp laulātajiem (atbildētājiem) pastāvēja likumiskās mantiskās attiecības, kā arī to, ka konkrētajā laika periodā radās arī prasītāja prasījuma tiesības par nodarītajiem zaudējumiem pret atbildētāju /pers. D/. Prasītājam ir tiesības vērst piedziņu uz 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs/, kas reģistrēts uz atbildētājas /pers. B/ vārda.

Ņemot vērā iepriekš minēto, 2013. gada 13. novembra prasības pieteikumā norādīto prasības pamatu, kā arī pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74. panta trešās daļas 3. punktu, Civillikuma 89. panta otro daļu, 91. panta otro daļu, 93., 98., 110. panta otro daļu un 115. panta trešo daļu, prasītājs lūdzis:

1. Atzīt MSIA /Nosaukums/ tiesības saņemt apmierinājumu no atbildētāja /pers. D/ daļas laulāto kopīgajā mantā, tai skaitā attiecībā uz nekustamajiem īpašumiem:

1) /adrese/, kadastra numurs /numurs/, Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījums Nr. /numurs/;

2) dzīvokli /adrese/, kadastra numurs /numurs/, Drabešu pagasta zemesgrāmatas nodalījums Nr./numurs/;

3) /adrese/, kadastra numurs /numurs/, ierakstīts Skujenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/,

kas zemesgrāmatā reģistrēti uz atbildētājas /pers. B/ vārda.

2. Vērst piedziņu 29 788 Ls jeb 42 384,51 EUR apmērā uz:

1) 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs/, Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījums Nr. /numurs/;

2) 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma - dzīvokļa /adrese/, kadastra numurs /numurs/, Drabešu pagasta zemesgrāmatas nodalījums Nr./numurs/;

3) 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese /, kadastra numurs /numurs/, ierakstīts Skujenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/,

kas zemesgrāmatā reģistrēti uz /pers. B/ vārda.

2014. gada 27. februārī tiesā saņemts atbildētājas /pers. B/ paskaidrojums par celto prasību. Tajā viņa norādījusi, ka prasību neatzīst.

Prasība ir pamatota ar Civillikuma 89. panta otro daļu, kura nosaka, ka „viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai ar otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta; šaubu gadījumā jāpieņem, ka šī manta pieder abiem līdzīgās daļās". No minētās tiesību normas izriet, lai mantu atzītu par laulāto kopmantu, jākonstatē divi nosacījumi: 1) tā ir iegūta laulības laikā un 2) otrs laulātais ar savām darbībām ir veicinājis vai sekmējis tā iegādi. Ja netiek konstatēts vismaz viens no abiem nosacījumiem, šāda manta ir atzīstama par viena laulātā atsevišķo mantu.

Šāda atziņa ir konstatējama arī tiesību judikatūrā - Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012. gada apkopojumā „Tiesu prakse laulāto kopīgas mantas dalīšanā" Secinājumu daļas 1.punktā.

Bez prasības pieteikumā minētajām tiesību normām, kas nosaka pienākumu zemesgrāmatā ierakstīt to, vai nekustamais īpašums ir atzīstams par laulāto kopmantu, jāņem vērā arī Civillikuma 994. pantā noteiktais, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatā.

Tādēļ tiesu praksē pamatnostādne ir tāda, ja nekustamais īpašums zemesgrāmatā reģistrēts uz viena laulātā vārda, tad otram laulātajam ir tiesības lūgt atzīt to par laulāto kopīgu mantu, pamatojoties uz Civillikuma 89. panta otro daļu, un tiesai, izvērtējot lietas apstākļus un pierādījumus lietā, ir jākonstatē, ka tā ir vai nu kopīga manta, vai viena laulātā atsevišķa manta, ja atbildētājs uzskata, ka tā ir viņa atsevišķa manta, tad atbilstoši Civillikuma 91. panta otrajai daļai tas atbildētājam arī būtu jāpierāda (Senāta Apkopojuma 3.lpp.).

Līdz ar ko nav pamatota prasības pieteikumā ietvertā atziņa, ka visi nekustamie īpašumi, ko /pers. B/ ieguvusi laulības laikā un kuri ir reģistrēti zemes grāmatā uz viņas vārda, ir atzīstami par laulāto kopmantu. Lai izdarītu šādus secinājumus, ir nepieciešams arī konstatēt, ka šo nekustamo īpašumu iegādi otrs laulātais veicinājis ar savām darbībām vai sekmējis tā iegādi. Pretējā gadījumā, šāds īpašums ir atzīstams par viņas atsevišķo mantu un uz to nav vēršami prasījumi par otra laulātā parāda saistībām.

Pie tam, atbilstoši Civillikuma 89. panta otrai daļai un Senāta Apkopojumā esošajām atziņām (3.lpp. ceturtā rindkopa), tiesības lūgt atzīt zemesgrāmatā uz viena laulātā vārda esošo nekustamo īpašumu par laulāto kopīgu mantu ir otram laulātajam, nevis trešajām personām.

2016. gada 9. decembrī Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā ir ierakstīts starp /pers. B/ un /pers. D/ noslēgtais laulības līgums, kā laulāto mantisko attiecību veidu nosakot visas mantas šķirtību. Tādējādi publiskā reģistrā šobrīd jau ir noteikts, ka visa manta, kas ir reģistrēta uz viena no laulāto vārda ir atzīstama par viņa atsevišķo mantu.

Kā norādīts Senāta Apkopojumu Secinājumu daļas 9. punktā, tad „atzīstot mantu par laulāto kopīgu mantu, nepietiekams ir kritērijs, ka šī manta ir iegūta

laulības laikā, jo attiecīgajai mantai ir jābūt iegūtai arī atbilstoši kādam no Civillikuma 89.panta otrajā daļā paredzētajiem līdzdalības veidiem. Ja laulātais nav pierādījis savu līdzdalības veidu un savu ieguldījumu apmēru mantas iegādē, tad attiecīgā prasība ir noraidāma".

Attiecībā uz /pers. B/ vārda zemesgrāmatā reģistrēto nekustamo īpašumu iegādāšanās apstākļiem norādīja, ka 2/3 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese/,nopirkusi 2007. gada 4. jūnijā no /pers. L/.

2007. gada 26. jūnijā uz šo nekustamo īpašumu, pamatojoties uz 2007. gada 11. jūnija kredīta līgumu Nr. 4710/7H08 un 2007. gada 11. jūnija ķīlas līgumu ir nostiprināta hipotēka par labu AS „DnB NORD banka", jo pirkumam izmantojusi šās bankas izsniegtos kredīta līdzekļus.

Augstākās tiesas Senāts 2008.gada. 26.novembra spriedumā lietā Nr. SKC-428/2008 ir atzinis, ka ar kredīta līgumu noteiktās solidārās saistības pret banku nenozīmē, ka īpašums atzīstams par laulāto kopmantu. Ja kredītu faktiski pamatā atmaksā tikai viens no laulātajiem, tad šāds īpašums ir atzīstams par viena laulātā atsevišķo mantu.

Attiecībā uz nekustamo īpašumu /adrese/, norādīja, ka to 2007. gada 9. janvāri nopirkusi no pašvaldības, samaksu veicot ar sev piederošajiem privatizācijas sertifikātiem.

„Lemjot par to, vai nekustamais īpašums ir atzīstams par laulāto kopīgu mantu vai par viena laulātā atsevišķu mantu, ir jāņem vērā katra laulātā izdarītais sertifikātu ieguldījums nekustamā īpašuma iegādē par privatizācijas sertifikātiem. Ja nekustamā īpašuma iegādē ir tikuši izmantoti tikai vienam laulātajam piederoši privatizācijas sertifikāti vai sertifikāti, kas bijuši šim laulātajam uzdāvināti, tad konkrētais nekustamais īpašums ir atzīstams par viena laulātā atsevišķu mantu" (Senāta Apkopojuma 8. lpp.). Šā īpašuma iegādei maksājusi ar sev piederošajiem privatizācijas sertifikātiem, kā arī 2007. gada 11. jūnijā to ieķīlājusi par labu AS „DnB NORD banka", kā nodrošinājumu kredīta līgumam Nr.4685/7H08. No bankas saņemtos naudas līdzekļus daļēji izmantojusi, lai labiekārtotu sev piederošo māju /adrese/, bet daļu no šiem kredīta līdzekļiem izmantojusi, lai maksātu ikmēneša kredīta maksājumus AS „DnB NORD banka" par viņai izsniegtajiem kredītiem.

Nekustamo īpašumu /Nosaukums/ (paskaidrojumā norādīts kļūdains nekustamā īpašuma nosaukums /Nosaukums/), /adrese/ nopirkusi 2013. gada 23. un 25.aprīlī par kopējo summu 1800 Ls.

Šim darījumam izmantojusi sev piederošos naudas līdzekļus, ko biju ieguvusi, 2012. gada 18. oktobrī pārdodot sev piederošās automašīnas „VW Caravella" un „MB 308" par kopējo summu 3800 Ls. Civillikuma 91.panta pirmās daļas 5.punktā ir noteikts, ka laulātā atsevišķa manta ir manta, ar ko atvietota cita laulātam piederošā atsevišķā manta.

Līdz ar ko, nekustamais īpašums /Nosaukums/ ir atzīstams par viņas atsevišķo mantu, jo tā iegādei izmantojusi naudas līdzekļus, ko ieguvusi, pārdodot citu sev piederošo atsevišķo mantu.

2013. gadā pēc īpašuma /Nosaukums/ iegādes, pārdevusi tajā esošo augošu koku ciršanas tiesības par 9000 Ls, un šos naudas līdzekļus izmantojusi, lai varētu veikt AS „DnB NORD banka" ikmēneša maksājumus par bankas kredītiem.

Laulātais /pers. D/ nekādā veidā nav piedalījies nevienā no viņai piederošo nekustamo īpašumu iegādē, tam nav devis savus naudas līdzekļus, kuru viņam nav, kā arī nekad nav netieši līdzdarbojies šo īpašumu iegūšanā. Kopš 2006. gada beigām /pers. D/ nerūpējas par kopējo mājsaimniecību un starp viņiem faktiski pastāv šķirta saimniecība, jo katrs dzīvo no saviem līdzekļiem, tādēļ arī šobrīd oficiāli savas mantiskās attiecības reģistrējuši laulāto mantisko attiecību reģistrā, nosakot visas mantas šķirtību. /pers. D/ turpina dzīvot ar viņu vienā mājā, bet atbilstoši Civillikuma 73. pantam, kopīga saimniecība starp laulātajiem var nepastāvēt arī tad, ja laulātie dzīvo kopīgā dzīvoklī.

Ņemot vērā visu norādīto, uzskata, ka celtā prasība ir nepamatota un tādēļ noraidāma, jo visi tajā norādītie nekustamie īpašumi ir atzīstami par viņas atsevišķo īpašumu.

Ar tiesas 2014. gada 17. jūnija lēmumu lietā kā trešā persona pieaicināta AS „DNB banka".

2014. gada 18. septembrī no trešās personas AS „DNB banka" saņemts paskaidrojums par celto prasību, kurā tā norādījusi, ka 2007. gada 11. jūnijā starp AS „DNB banka" un atbildētāju /pers. B/ tika noslēgti kredīta līgumi Nr. 4710/7H08 (turpmāk-Kredīta līgums Nr. 1) un Nr. 4685/7H08 (turpmāk-Kredīta līgums Nr. 2), atbilstoši kuru noteikumiem Kredītņēmējai tika piešķirts kredīts 2/3 no nekustamā īpašuma /adrese/, iegādei.

Vienlaicīgi ar Kredīta līgumu noslēgšanu starp AS „DNB banka" kā ķīlas ņēmēju un Kredītņēmēju kā ķīlas devēju tika noslēgti ķīlas līgumi Nr. 4710/7H08-1 (turpmāk-Ķīlas līgums Nr. 1) un Nr. 4685/7H08-1 (turpmāk-Ķīlas līgums Nr. 2).

Saskaņā ar Ķīlas līguma Nr. 1 noteikumiem tika ieķīlāts nekustamais īpašums /adrese/, tādējādi nodrošinot no Kredīta līguma Nr. 1 izrietošo saistību izpildi, savukārt ar Ķīlas līguma Nr. 2 noteikumiem - nekustamais īpašums /adrese/, tādējādi nodrošinot no Kredīta līguma Nr. 2 izrietošo saistību izpildi.

2007. gada 26. jūnijā zemesgrāmatā, pamatojoties uz Ķīlas līgumiem, attiecībā uz abiem nekustamajiem īpašumiem tika nostiprinātas pirmās hipotēkas un ar to saistītās atzīmes īpašuma tiesības aprobežojumiem.

Iepriekš minēto zemesgrāmatas ierakstu apliecina prasītāja prasības pieteikumam pievienotās datorizdrukas no Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas.

Uz Ķīlas līgumu pamata nostiprinātās hipotēkas atbilstoši Civillikuma 1367., 1368. pantam ir ieguvušas lietu tiesības spēku.

Uz trešo nekustamo īpašumu /adrese /, AS „DNB banka" nav nostiprināta neviena hipotēka.

Civillietas ietvaros nav izvirzīti prasījumi pret AS „DNB banka". Lūdza tiesu izskatīt Civillietu pēc būtības, ņemot vērā tiesā iesniegtos pierādījumus un pušu paskaidrojumus bez AS „DNB banka" pārstāvja klātbūtnes.

Prasītāja maksātnespējīgās SIA /Nosaukums/ administratora Edvīna Kraukļa pilnvarotais pārstāvis /pers. A/ tiesas sēdē prasību uzturēja spēkā atbilstoši prasības pieteikumā un tā grozījumos norādītajiem faktiem un tos apstiprinošiem apstākļiem.

Atbildētājs /pers. D/ tiesas sēdē prasību neatzina. Paskaidroja, ka nav piedalījies nekustamo īpašumu iegādē. Prasītājai ar spriedumu piespriesto summu nav samaksājis.

Atbildētājas /pers. B/ mutiski pilnvarotais pārstāvis /pers. C/ tiesas sēdē prasību neatzina. Paskaidroja, ka AT Senāta Civillietu departamenta 2009. gada 28. janvāra spriedumā lietā SKC-37 motīvu daļā Senāts norādījis, ka atbilstoši Civillikuma 110. panta otrās daļas noteikumiem, pastāvot kopīgās mantas sadalei, kreditoru tiesības netiek atņemtas. Nav nepieciešamības apstrīdēt laulības līgumu, uz tā pamata izdarītos ierakstus zemesgrāmatā, un kreditors ir tiesīgs vērst piedziņu uz to daļu, kura laulātajam parādniekam pirms kopīgās mantas sadales piederēja tādā nekustamā īpašumā, kurš kopīgās mantas sadales rezultātā zemesgrāmatā vēlāk ierakstīts kā otra laulātā atsevišķa manta.

2013. gada 9. decembrī starp atbildētājiem noslēgts laulības līgums, ar kuru noteikta mantas šķirtība, paredzot, ka šobrīd apstrīdētie nekustamie īpašumi atzīstami par atbildētājas /pers. B/ atsevišķo mantu. /pers. D/ kreditoram ir tiesības vērst piedziņu uz šiem īpašumiem, ja ir konstatējams, ka šie īpašumi pirms to sadales starp laulātajiem ir bijuši atzīstami par laulāto kopīgo mantu.

Nepiekrīt prasītāja viedoklim, ka visi atbildētājai piederošie īpašumi ir laulāto kopmanta.

AT Senāta 2012. gada tiesu prakses apkopojuma par laulāto kopīgas mantas dalīšanu secinājumu daļas 9. punktā norādīts, ka atzīstot mantu par laulāto kopīgu mantu, nepietiekams ir kritērijs, ka šī manta ir iegūta laulības laikā, jo attiecīgajai mantai ir jābūt iegūtai arī atbilstoši kādam no Civillikuma 89. panta otrajā daļā paredzētajiem līdzdalības veidiem. Lai mantu atzītu par laulāto kopmantu, nepieciešams konstatēt, ka tā iegūta laulības laikā, ka otrs laulātais ar savām darbībām ir veicinājis vai sekmējis tās iegādi.

Ja laulātais nav pierādījis savu līdzdalības veidu un savu ieguldījuma apmēru mantas iegādē, tad attiecīgā prasība ir noraidāma.

Iepriekš minētā prakses apkopojuma secinājumu daļas 5. punktā norādīts, ka tajos gadījumos kad īpašums nostiprināts uz viena laulātā vārda, tad prasītājam ir tiesības to apstrīdēt. Ja prasītājam neizdodas pierādīt pretējo – tādus faktus, kas atbilstoši Civillikuma 89. panta otrās daļas noteikumiem ir

pietiekošs pamats pārliecinošiem secinājumiem, ka īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu ietilpst laulāto kopmantā, šāda prasība nav apmierināma un strīdus objekti nav atzīstami par laulāto kopīgās mantas objektu.

Atbilstoši tiesu praksei, lai visus trīs īpašumus atzītu par laulāto kopmantu, jāgūst pārliecinoši pierādījumi, ka šī manta iegādāta arī par /pers. D/ naudas līdzekļiem vai ar viņa līdzdalību.

Attiecībā par nekustamo īpašumu dzīvokli /Nosaukums/ lietā ir pierādījumi par to, ka šo dzīvokli /pers. B/ ieguvusi par sertifikātiem par nodzīvotiem gadiem. Atbilstoši spēkā esošai judikatūrai šīs dzīvoklis ir atzīstams par mantu, ko viens laulātais ir aizvietojis ar citu sev piederošu atsevišķu mantu. Tādēļ šis dzīvoklis atzīstams par /pers. B/ atsevišķo mantu.

2/3 no nekustamā īpašuma /adrese/ /pers. B/ ir iegādājusies 2007. gada 4. jūlijā no citas fiziskas personas, pie līguma noslēgšanas samaksājot 1000 Ls, bet 38 000 Ls samaksājot no AS „AS „DNB banka" piešķirtajiem kredītlīdzekļiem. Kredīta atmaksu ikmēneša maksājumus veikusi /pers. B/ no saviem līdzekļiem.

Īpašumu /Nosaukums/ /pers. B/ iegādājusies, pārdodot viņas personiskajā īpašumā bijušās divas automašīnas. /pers. B/ tādējādi ir atvietojusi šīs automašīnas ar citu mantu. Tādēļ šis nekustamais īpašums atzīstams par viņas atsevišķo mantu. Valsts ieņēmumu dienests ir pieņēmis šādu /pers. B/ paziņojumu par to, ka abas automašīnas ir viņas personiskā manta. Neviens to nav apstrīdējis. Tādēļ nav pamata apšaubīt, ka automašīnas bija viņas atsevišķā manta.

No lietā esošā līguma ar SIA /Nosaukums/ redzams, ka atbildētāja /pers. B/ pārdevusi no īpašuma /Nosaukums/ augošus kokus par 9000 Ls viena pati bez otra laulātā saskaņojuma. Guvusi papildus līdzekļus, ko 2013. gada 12. decembrī izmantojusi, lai iegādātos 1/3 no īpašuma Noras 27, Cēsīs, par 1000 Ls.

Prasītājs, ceļot prasību, nepamatoti atzinis šos nekustamos īpašumus par laulāto kopmantu, konstatējot, ka šiem īpašumiem zemesgrāmatā nav atzīmes, ka tie ir laulāto atsevišķa manta. No prasītāja puses nav iesniegti pierādījumi, kas atļautu uzskatīt, ka šo īpašumu iegādei izmantoti otra laulātā līdzekļi.

Atbildētāja /pers. B/ tiesas sēdē paskaidroja, ka abas viņai piederējušās automašīnas iegādājusies 2010. gadā.

M o t ī v u d a ļ a

Tiesa, uzklausot prasītājas MSIA /Nosaukums/ administratora Edvīna Kraukļa pilnvaroto pārstāvi /pers. A/, atbildētāju /pers. D/, atbildētājas /pers. B/ mutiski pilnvaroto pārstāvi /pers. C/, atbildētāju /pers. B/ un pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība apmierināma daļēji šādu apsvērumu dēļ.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētāji /pers. B/ un /pers. D/ noslēguši laulību 1998. gada 20. martā, ko pierāda lietā esošā Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Iedzīvotāju reģistra departamenta 2013. gada 9. augusta izziņa (lietas 16. lapa).

Lietā nav strīda par to, ka ar Cēsu rajona tiesas 2010. gada 14. decembra spriedumu pasludināts SIA /Nosaukums/ maksātnespējas process (lietas 8.-11. lapa).

Ar lietā esošo pierādījumu - 2012. gada 6. septembra Cēsu rajona tiesas spriedumu lietā Nr. C11057212 prasītājs pierādījis, ka pilnībā ir apmierināta viņa prasība, piedzenot no atbildētāja /pers. D/ par labu prasītājam zaudējumus 29 788 Ls apmērā (lietas 12.-14. lapa).

Tādējādi secināms, ka prasītājs kā kreditors savas prasījuma tiesības ieguvis 2012. gada 27. septembrī, kad minētais spriedums stājies likumīgā spēkā.

2013. gada 20. maijā Vidzemes apgabaltiesas zvērināta tiesu izpildītāja Zane Filatova prasītājam izsniegusi izziņu par to, ka pārbaudot parādnieka /pers. D/ ienākumus, kontus kredītiestādēs un kustamo mantu, konstatēts, ka konkrētajā lietā prasības nodrošināšana nav iespējama (lietas 17. lapa).

Tiesai nav pamata apšaubīt faktu, ka spriedumu atbildētājs /pers. D/ labprātīgi nav izpildījis, ka viņam nav konstatējami ienākumi, kustamā manta, kā arī skaidra nauda un naudas līdzekļi kredītiestādēs, jo minēto ne rakstveida paskaidrojumā, ne tiesas sēdē sniegtajos paskaidrojumos neapšaubīja ne atbildētāja /pers. B/ un viņas mutiski pilnvarotais pārstāvis /pers. C/, ne atbildētājs /pers. D/.

Tiesa atzīst, ka konkrētās lietas izskatīšanā ir piemērojami Civillikuma 110. panta noteikumi, kas paredz, ja, pastāvot laulībai, laulāto kopīgā manta sadalīta, viņu mantiskajām attiecībām piemērojami noteikumi par visas laulāto mantas šķirtību (117. p. un turpmākie panti). Saistošu spēku attiecībā uz trešajām personām līgums un tiesas spriedums iegūst pēc to ierakstīšanas laulāto mantisko attiecību reģistrā, bet par nekustamo īpašumu - pēc to ierakstīšanas zemesgrāmatā. Laulāto mantas sadalīšana neatņem laulāto kreditoriem viņu tiesības. Trešo personu iegūtās tiesības paliek spēkā.

Lietā nav arī strīda par to, ka laulības laikā uz atbildētājas /pers. B/ vārda iegādāti šādi nekustamie īpašumi:

1) 2007. gada 4. jūnijā 2/3 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs/;

2) 2007. gada 9. janvārī dzīvoklis Nr./adrese/, kadastra numurs /numurs/;

3) 2013. gada 23. un 25. aprīlī īpašums /adrese/, kadastra numurs /numurs/;

4) 2013. gada 12. novembrī 1/3 domājamā daļa no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs /(lietas 19.-24. lapa).

Zemesgrāmatā netika ierakstīta atzīme, ka nekustamie īpašumi ir atbildētājas /pers. B/ atsevišķa manta.

2013. gada 3. decembrī atbildētāji noslēguši līgumu par visas mantas šķirtību, nosakot, ka katra laulātā manta pēc šī līguma noslēgšanas ir viss kustamais un nekustamais īpašums, kā arī mantiskās tiesības, kas katram no laulātajiem piederējis pirms laulības un ko katrs no viņiem ieguvis laulības laikā līdz šī laulības līguma noslēgšanai, kā arī šī mantas uzlabojumi un papildinājumi. Laulāto mantiskās attiecības par visas mantas šķirtību Uzņēmuma reģistra laulāto mantisko attiecību reģistrā reģistrētas 2013. gada 9. decembrī (lietas 53. lapa).

Tādējādi saskaņā ar šo līgumu visi uz atbildētājas vārda zemesgrāmatā ierakstītie nekustamie īpašumi ir nonākuši atbildētājas /pers. B/ atsevišķā īpašumā.

Atbilstoši Civillikuma 110. panta noteikumiem, laulības līguma noslēgšana par laulāto mantas šķirtību neskar prasītāja kā /pers. D/ kreditora tiesības saņemt saistību izpildījumu un vērst piedziņu uz /pers. D/ mantas daļu laulāto kopmantā atbilstoši Cēsu rajona tiesas 2012. gada 6. septembra spriedumam, jo prasītājs kreditora tiesības ieguvis līdz laulības līguma noslēgšanai.

Tiesa atzīst, ka attiecībā uz spriedumā norādīto laulības laikā iegūto mantu līdz laulības līguma noslēgšanai piemērojami Civillikuma 89. panta noteikumi, kas paredz, ka [..] viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai ar otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta; šaubu gadījumā jāpieņem, ka šī manta pieder abiem līdzīgās daļās.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmās daļas noteikumiem katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbildētāja /pers. B/ savā rakstveida paskaidrojamajā norādījusi, ka laulātais /pers. D/ nekādā veidā nav piedalījies viņai piederošo nekustamo īpašumu iegādē, un tam nav devis savus naudas līdzekļus, kuru viņam nav, kā arī nekad nav netieši līdzdarbojies šo īpašumu iegūšanā. Kopš 2006. gada beigām /pers. D/ nerūpējas par kopējo mājsaimniecību un starp viņiem faktiski pastāv šķirta saimniecība, jo katrs dzīvo no saviem līdzekļiem. /pers. D/ turpina dzīvot ar viņu vienā mājā, bet atbilstoši Civillikuma 73. pantam, kopīga saimniecība starp laulātajiem var nepastāvēt arī tad, ja laulātie dzīvo kopīgā dzīvoklī.

Taču minētajiem faktiem atbildētāja pierādījumus nav iesniegusi, nav arī apliecinājusi, ka, pie viņasprāt pastāvošajiem apstākļiem, laulāto kopdzīve abu starpā ir izirusi un vairs nepastāv. Savukārt no lietā esošā 2013. gada 17. jūnija līguma ar SIA /Nosaukums/ un atbildētāju /pers. B/ par apaļkoku pārdošanu par 9000 Ls, ko SIA /Nosaukums/ vārdā parakstījis atbildētājs /pers. D/, izriet, ka viņš ne tikai zinājis par atbildētājas veiktajiem darījumiem, bet pats arī netieši tajos līdzdarbojies ar uz to brīdi sev piederošas sabiedrības starpniecību.

Tādējādi tiesai nav saprātīgu šaubu par to, ka visi strīdus nekustamie īpašumi iegūti laikā, kad pastāvēja gan laulāto kopdzīve, gan laulāto kopīga saimniecība, laulātajiem pastāvēja savstarpējs uztura došanas pienākums, un laulātajiem bija vienlīdzīgas tiesības lemt par mantisko darījumu slēgšanu, tajā skaitā par nekustamo īpašumu iegādi.

Tiesa nepiekrīt atbildētājas /pers. B/ mutiski pilnvarotās personas /pers. C/ apgalvotajam, ka prasītājam ir jāpierāda, ka atbildētājai piederošo īpašumu iegādei izmantoti arī atbildētāja /pers. D/ līdzekļi.

Konkrētā prasība nav vērsta uz laulības laikā iegūtās manta sadali, kur katram no laulātiem jāpierāda savi prasījumi – vai nu par laulības laikā iegūtās mantas atzīšanu par laulāto kopmantu vai par laulātā atsevišķu mantu.

Saskaņā ar Civillikuma 99. panta pirmās daļas noteikumiem par saistībām, ko laulātais noslēdzis uz savu personīgo rēķinu vai bez otra laulātā piekrišanas, šis laulātais atbild vispirms ar savu atsevišķo mantu, bet, ja tās nepietiek, - ar savu daļu laulāto kopīgajā mantā.

Konkrēto prasību ir iesniedzis atbildētāja /pers. D/ kreditors, un ar šo prasību viņš vēlas panākt savu ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību, – lai atbildētājs /pers. D/ par savām parādsaistībām atbildētu arī ar savu daļu laulāto kopīgajā mantā.

Ievērojot to, ka visi strīdus nekustamie īpašumi tika iegādāti atbildētāju laulības laikā, kā arī to, ka minēto nekustamo īpašumu zemesgrāmatu nodalījumos nekustamo īpašumu iegādes brīdī līdz pat laulības līguma noslēgšanai netika izdarīta atzīme par to, ka nekustamie īpašumi ir atbildētājas /pers. B/ atsevišķa manta, tiesa uzskata, kamēr atbildētāji nav pierādījuši pretējo, nekustamie īpašumi ir atzīstami par laulāto kopīgu mantu, no kuras atbildētājam /pers. D/ piederēja 1/2 domājamā daļa.

Tādējādi lietā ir izlemjams jautājums tikai par to, vai atbildētāji, iebilstot pret prasību, ir pierādījuši, ka laulības laikā iegādātā manta ir /pers. B/ atsevišķā manta.

Atbildētāja /pers. B/ savā rakstveida paskaidrojumā un viņas mutiski pilnvarotā persona /pers. C/ tiesas sēdē norādīja, ka visi laulības laikā uz /pers. B/ vārda iegūtie īpašumi ir viņas atsevišķā manta.

Attiecībā par nekustamo īpašumu - /adrese/, atbildētājas pārstāvis norādīja, ka tā iegādei atbildētāja /pers. B/ izlietojusi savus līdzekļus 1000 Ls apmērā un bankas izsniegtos kredīta līdzekļus – 38000 Ls.

Saskaņā ar Civillikuma 91. panta otrās daļas noteikumiem atbildētājai ir jāpierāda tas, ka kāda no laulības laikā iegādātājām mantām ir viņas atsevišķā manta.

Šāda tiesas nostādne atbilst Latvijas Republikas Augstākā tiesas Senāta Civillietu departamenta Tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse laulāto kopīgas mantas dalīšanā" ietvertajai atziņai, ka tiesu praksē pamatnostādne ir tāda: ja nekustamais īpašums zemesgrāmatā reģistrēts tikai uz viena laulātā vārda, šāds nostiprinājums nepadara to par šī laulātā atsevišķu mantu.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 91. panta pirmās daļas noteikumiem katra laulātā atsevišķa manta it sevišķi ir:

1) manta, kas laulātajam piederējusi pirms laulības vai ko laulātie līgumā noteikuši par atsevišķu mantu;

2) priekšmeti, kas noder tikai viena laulātā personīgai lietošanai vai vajadzīgi viņa patstāvīgā darbā;

3) manta, ko viens laulātais ieguvis bez atlīdzības laulības laikā;

4) laulātā atsevišķās mantas ienākumi, kas nav nodoti ģimenes un kopīgās mājsaimniecības vajadzībām;

5) manta, ar ko atvietota iepriekšējos (1.- 4.) punktos minētā manta.

Atbildētāji /pers. B/ un /pers. D/ nav iesnieguši nevienu pierādījumu tam, ka attiecībā uz nekustamo īpašumu - /adrese/ būtu attiecināms kāds no minētās tiesību normas priekšnoteikumiem mantas atzīšanai par atsevišķu.

Atbildētāja /pers. B/ nav pierādījusi arī to, ka naudas līdzekļi – 1000 Ls, kas izmantoti kā daļēja samaksa, pērkot īpašumu /adrese/, kā arī kredīta atmaksai izlietotie līdzekļi saskaņā ar kredīta līgumu, būtu viņas atsevišķa manta.

Tāpat atbildētāji /pers. B/ un /pers. D/ nav iesnieguši pierādījumus par to, ka pēc laulības noslēgšanas un līdz laulības līguma noslēgšanai laulātajiem pastāvējušas tādas laulāto savstarpējas attiecības, kas dotu pamatu laulībā iegūto īpašumu /adrese/, objektīvi atzīt par /pers. B/ atsevišķu mantu.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka nekustamais īpašums /adrese/, iegādāts atbildētāju laulības laikā kā abu laulāto kopmanta.

Kā jau iepriekš tiesa norādījusi, ka saskaņā ar Civillikuma 89. panta otrās daļas noteikumiem viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai ar otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta; šaubu gadījumā jāpieņem, ka šī manta pieder abiem līdzīgās daļās.

Šajā normā ir regulēti laulāto kopīgās mantas rašanās priekšnoteikumi, kā arī sadalījums laulāto starpā. Tādējādi tā manta, ko laulības laikā laulātie ieguvuši atbilstoši kādam no Civillikuma 89. panta otrajā daļā paredzētajiem līdzdalības veidiem, ir uzskatāma par viņu kopīgo mantu. Šī manta pieder laulātajiem tādās daļās , kādās viņi kopīgi ir piedalījušies tās iegūšanā, un vienīgi tad, ja nav iespējams pietiekami precīzi noteikt katra laulātā ieguldījuma apmēru, attiecīgā manta atzīstama par piederošu abiem laulātajiem vienādās daļās.

Tā kā lietā nav iespējams precīzi noteikt katra laulātā ieguldījuma apmēru nekustamā īpašuma /adrese/ iegādē, tiesai pastāv šaubas par precīzu atbildētāja /pers. D/ daļu šajā mantā. Līdz ar to, ņemot vērā Civillikuma 89. panta nosacījumus, pieņemams, ka atbildētājam /pers. D/ līdz laulības līguma noslēgšanai piederēja 1/2 domājamā daļā no minētā īpašuma.

Par nepierādītu tiesa atzīst atbildētājas /pers. B/ apgalvoto, ka arī nekustamais īpašums /adrese /, ir viņas atsevišķā manta. Minēto viņa un viņas pārstāvis pamatojis ar to, ka šo īpašumu /pers. B/ nopirkusi 2013. gada 23. un 25. aprīlī par sev piederošiem naudas līdzekļiem, ko biju ieguvusi, 2012. gada 18. oktobrī pārdodot sev piederošās automašīnas „VW Caravella" un „MB 308" par kopējo summu 3800 Ls.

Taču atbildētāja /pers. B/, apliecinot, ka pārdotās automašīnas iegādājusies laulības laikā ap 2010. gadu, atbilstoši Civillikuma 91. panta noteikumiem nav pierādījusi, ka arī šīs automašīnas bijusi viņas atsevišķā manta.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka arī nekustamais īpašums /adrese /, iegādāts atbildētāju laulības laikā kā abu laulāto kopmanta, un atbilstoši iepriekš izteiktajiem argumentiem attiecībā par nekustamo īpašumu /adrese/, pieņemams, ka atbildētājam /pers. D/ līdz laulības līguma noslēgšanai piederēja 1/2 domājamā daļā no nekustamā īpašuma /adrese /.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja /pers. B/ ir pierādījusi, ka nekustamais īpašums – dzīvoklis /adrese/ir viņas atsevišķā manta.

Ar lietā esošo 2007. gada 9. janvāra pirkuma līgumu (lietas 100. lapa) un paziņojumu par pirkuma līguma slēgšanu (lietas 10.lapa) atbildētāja /pers. B/ pierādījusi, ka pamatojoties uz Amatas novada dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 2006. gada 16. septembra lēmumu Nr. 7 par attiecīgā objekta privatizāciju un Latvijas Hipotēku un zemes bankas 2006. gada 19. decembra apstiprinājumu par maksājumu veikšanu nopirkusi dzīvokli Nr. /adrese/, par 46,07 sertifikātiem, bet kopā /pers. B/ par privatizēto dzīvokli, tai skaitā, par privatizācijas tehnisko izpildi, samaksājusi 50,07 sertifikātus.

Ar lietā esošo PS konta Nr. /numurs/ izdruku (lietas 119. lapa) prasītāja pierādījusi, ka samaksu par privatizēto dzīvokli veikusi ar sertifikātiem par nodzīvoto laiku apmērā.

Savukārt likuma „Par privatizācijas sertifikātiem" 18. panta sešpadsmitās daļas pirmais teikums nosaka, ka īpašuma tiesības uz sertifikātiem pieder personai, kuras privatizācijas sertifikātu kontā tie atrodas.

Tādējādi privatizācijas sertifikāti par Latvijā nodzīvoto laiku Civillikuma 91. panta izpratnē ir laulātā atsevišķa manta un, ieguldot tos dzīvokļa privatizācijā, persona šajā mantā iegūst atsevišķas tai piederošas mantas daļas tiesības.

Arī judikatūrā atzīts, ka dzīvokļa privatizācijā izmantotie privatizācijas sertifikāti piešķir katram no laulātajiem ieguldīto sertifikātu daudzumam atbilstošu īpašuma tiesību daļu (sk. Senāta 2005.gada 24.augusta spriedumu lietā Nr. SKC-415/2005; Senāta 2008.gada 10.decembra spriedumu lietā Nr. SKC-467/2008; Senāta 2013.gada 19.februāra spriedumu lietā Nr. SKC-33/2013).

Tādējādi tiesa atzīst par pierādītu, ka nekustamais īpašums – /adrese/, ir atbildētājas /pers. B/ atsevišķā manta

Tādējādi prasītāja prasība apmierināma daļēji un prasītājam atzīstamas tiesības saņemt apmierinājumu no atbildētāja /pers. D/ daļas laulāto kopīgajā mantā attiecībā uz nekustamajiem īpašumiem:

1) /adrese/, kadastra numurs /numurs/;

2) /adrese/, kadastra numurs /numurs/,

atzīstot prasītājam tiesības vērst piedziņu uz 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs /un 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese /, kadastra numurs /numurs/, pamatojoties uz 2012. gada 6. septembra Cēsu rajona tiesas spriedumu lietā Nr. C11057212 par zaudējumu 42 384,51 EUR jeb 29 788 Ls piedziņu no /pers. D/MSIA /Nosaukums/ labā.

Savukārt prasība daļā par tiesību atzīšanu saņemt apmierinājumu no atbildētāja /pers. D/ daļas laulāto kopīgajā mantā attiecībā uz nekustamo īpašumu - dzīvokli Nr.30, /adrese/, un tiesību atzīšanu vērst piedziņu uz pusi no minētā īpašuma, kā nepamatota noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmās daļas noteikumiem no atbildētājiem līdzīgās daļās piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva atbilstoši Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta „d" apakšpunkta noteikumiem 1425,12 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 21,88 EUR, nosakot, ka no katra piedzenama valsts nodeva 712,56 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 10,94 EUR, kopā 723,50 EUR apmērā no katra.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204. [1] panta noteikumiem atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par valsts ienākumos piedzītajiem tiesas izdevumiem – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 42. panta pirmo daļu, 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasītājas maksātnespējīgās SIA /Nosaukums/ administratora Edvīna Kraukļa prasību pret atbildētājiem /pers. B/ un /pers. D/ apmierināt daļēji.

Atzīst prasītājai maksātnespējīgai SIA /Nosaukums/ tiesības saņemt apmierinājumu no atbildētāja /pers. D/ daļas laulāto kopīgajā mantā attiecībā uz nekustamajiem īpašumiem:

1) /adrese/, kadastra numurs /numurs/;

2) /adrese/, kadastra numurs /numurs/, atzīstot prasītājai tiesības vērst piedziņu uz 1/2 (vienu pusi) domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs /un 1/2 (vienu pusi) domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese /, kadastra numurs /numurs/, pamatojoties uz 2012. gada 6. septembra Cēsu rajona tiesas spriedumu lietā Nr. C11057212 par zaudējumu 42 384,51 EUR jeb 29 788 Ls piedziņu no /pers. D/ maksātnespējīgās SIA /Nosaukums/ labā.

Prasību daļā par tiesību atzīšanu saņemt apmierinājumu no atbildētāja /pers. D/ daļas laulāto kopīgajā mantā attiecībā uz nekustamo īpašumu - dzīvokli Nr.30, /adrese/, un tiesību atzīšanu vērst piedziņu uz pusi no minētā īpašuma, kā nepamatotu noraidīt.

Piedzīt no atbildētājiem /pers. B/ un /pers. D/ līdzīgās daļās tiesas izdevumus – valsts nodevu 1425,12 EUR (tūkstoš četrsimt divdesmit piecus *euro* 12 centus) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 21,88 EUR (divdesmit vienu *euro* 88 centus), nosakot, ka no katra atbildētāja piedzenama valsts nodeva 712,56 EUR (septiņsimt divpadsmit *euro* 56 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 10,94 EUR (desmit *euro* 94 centi), kopā 723,50 EUR (septiņsimt divdesmit trīs *euro* 50 centi) no katra.

Noteikt atbildētājiem /pers. B/ un /pers. D/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par valsts ienākumos piedzītajiem tiesas izdevumiem – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) D. Ročāne

NORAKSTS PAREIZS

Cēsu rajona tiesas tiesnese D. Ročāne

Cēsīs 16. 10. 2014.